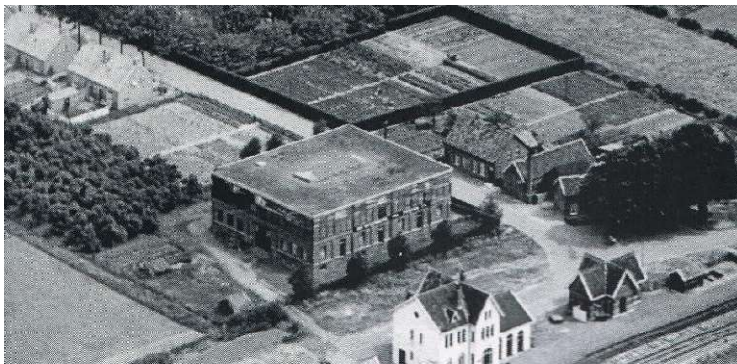

Het Rijke Vlijmense Wielerveen De Ronde van de Pruik

Ad Meesters (1924-1974, bijnaam de Kul) en Piet Libregts (1930-2013) waren net na de Tweede Wereldoorlog de eerste Vlijmense renners. Een paar jaar later, aan het begin van de jaren vijftig, bloeide onder impuls van de successen van de eerste echte Vlijmense vedette Tini Wolfs, de wielersport in Vlijmen enorm op en werden er veel Vlijmense jongelingen verzot op het wielrennen. Terwijl voetballen in die tijd voor de jeugd de meest logische vrijetijdsbesteding was, ging er een groot aantal Vlijmense jongens koersen.

Echt gaan wielrennen was echter indertijd niet voor iedereen aan de orde, maar een beetje gewielrend werd er door hen toch wel. En zo werden er onder de jeugd wedstrijdjjes op gewone fietsen gehouden: de Ronde van de Pruik! De Pruik was een stuk land dat lag op de plaats waar nu het industrieparkje aan de Nassaulaan is (in het verlengde van de Burgemeester van de Venstraat).

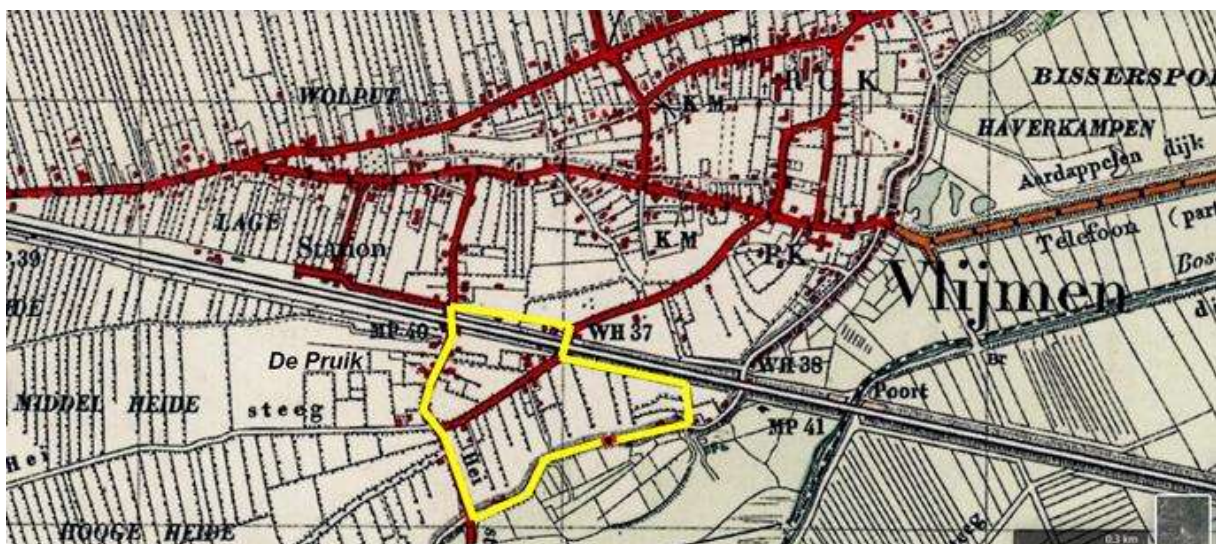
Het station van Vlijmen, gebouwd in 1888, deed dienst tot 1950 en werd eind jaren vijftig gesloopt. Op de foto links het station (witte gebouw) met daarachter de "Box".

Het parcours voerde vanaf het station van Vlijmen langs de veiling en ging dan rechtsaf de spoorlijn over waar nu taxi de Hart zit, en dan wat nu de Nassaudwarsstraat heet in. Voor de noodwoningen werd er daarna haaks linksaf geslagen. Hier was het zaak op kop te zitten, want nu volgde een zeer smal zandpaadje dat liep tot aan de Heistraat. Dan ging het scherp rechtsaf tot aan de Heisteeg, waar het bij Jos van de Pol opnieuw rechtsaf ging terug naar de spoorwegovergang. Vanaf de veiling liep de laatste rechte lijn tot aan de finish voor het café van Mopke Dekkers aan de Burgemeester Zwaansweg. Dit is de plaats waar nu het kapelletje bij sporthal Die Heygrave staat. Zonder gevaar was deze “wielerwedstrijd” bepaald niet, want er moest twee keer een spoorwegovergang genomen worden en het verstoorde publiek wilde soms ook nog wel eens vijandig zijn.

Uiteraard zijn er van deze “wilde” wedstrijden geen verslagen terug te vinden in de voorloper van het huidige Brabants Dagblad (de Provinciale Noord Brabantsche Courant-Het Huisgezin), maar toch is er een mooi artikel bewaard gebleven, geschreven door een van de deelnemers van indertijd, Luc Alosery. Een verhaal dat zeker thuishoort in het Rijke Vlijmense Wielerleven. In het artikel passeren meerdere bijnamen (of zogenaamde “scheldnamen”), die in die tijd erg gangbaar waren in het Vlijmense. Dikwijls waren in Vlijmen personen beter bekend onder hun scheldnaam dan met hun echte (officiële uit de Burgerlijke Stand) familienaam, ook al omdat er nogal wat personen waren met dezelfde naam.

In het artikel van Luc Alosery is het parcours afwijkend van wat hierboven beschreven is, waarschijnlijk zijn er dus meerdere versies geweest. Maar in ieder geval liepen alle parcoursen langs “de Pruik”.

De Ronde van de Pruik door Luc Alosery

Vlijmen in de jaren vijftig, met in het geel het parcours van de Ronde van de Pruik

Woning van de familie van Overdijk (Koos de Sjak) aan de Heidijk rond 1960. Hier was de start en finish van de Ronde van de Pruik.

inschrijven. De wedstrijd zou in de laatste week van de vakantie worden gehouden met start en finish bij Koos de Sjak voor het huis. Het parcours liep van Koos de Sjak de dijk over naar Jan Boom (nu Theetuin de Pimpernel) en daar de steile dijk af. Bij Kaatje de Snor door het pad langs het spoor naar de Heistraat (nu Nassaudwarsstraat), bij de spoorwegovergang bij de schele Loel en dan bij Bertus de Potter het padje de Pruik in en dan linksaf naar het Huukske, rechts aan houden tot bij de Putter en dan de Heidijk weer op naar de Sjak en dat vijf keer. De eerste prijs was een gemoffelde oude fiets met sportstuur, de tweede prijs was een hele grote zak snoep. De derde prijs was een iets kleiner zakje snoep, maar nog zeker de moeite waard om gewonnen te worden. Het inschrijfgeld was 10 cent, maar dat mocht ook in twee keer betaald worden. Iedereen die mee deed, ging gelijk trainen dat het een lieve lust was. Ook werd er heel wat afgesleuteld aan de fietsen en dit

gebeurde bij den Barre (Bertus Herman), die naast Teer van Lien Hol woonde en getrouwd was met Marie Koek (Wilhart). Jo Dubach die getrouwd was mee Marietje de Vos en stratenmaker was bij de gemeente, beloofde dat hij zou zorgen dat alle kuilen in het parcours gerepareerd zouden worden zodat er geen

Aan de Heidijk woonden Koos en Tonia de Sjak (van Overdijk). Koos werkte voor de gemeente (toen nog Vlijmen) op het stortje bij 't gat van Piet van Oijen aan de dijk bij Jan Boom. Koos de Sjak had een zoon, Antoon, die helemaal gek was van wielrennen. Je kon hem niet tegen komen of hij begon over wielrennen, Antoon had nu het plan opgevat om de ronde van de Pruik te organiseren en alle jongens tot 14 jaar die op de Heidijk, de Haai of op de Pruik (Burgemeester van de Venstraat) woonden, konden voorde deelname

Woning aan de Heidijk (no. 63) bewoond door Leo van Overdijk (de Putter). Hier namen de renners de bocht naar links de Heidijk weer op. Op de voorgrond de Rupweg, een onverharde weg naar het Vlijmens Ven ('t Vin).

Woningen aan de Heidijk (no. 's 55 t/m 59), omstreeks 1950. Hier passeerden de renners op weg naar de finish.

valpartijen zouden zijn. Den Barre keek eens naar Luc zijn karretje en zei: “Daar moet nog veel aan gebeuren voordat jij daarmee in de prijzen rijdt. Laten we afspreken dat jij bij mij den dam opruimt en ik en onze Piet maken van jouw fiets een echte racefiets”. Nadat Luc alles netjes had opgeruimd, kwam den Barre aan de deur en vertelde dat de

fiets van Luc klaar was en dat hij hem, als zijn moeder dat goed vond, kon uitproberen. Luc was zo trots als een pauw en zette er gelijk een stevig tempo in richting de Putter, daarna de Heidijk op en bij Jan Boom weer naar beneden. En net in die draai verloor hij, omdat hij veel te hard het zandpadje op kwam, de macht over het stuur en belandde hij in de droge sloot langs het spoor. Gelukkig viel het allemaal wel mee. Na twee weken elke dag trainen wist men wel wie de snelle en wie de minder snelle renners waren en schatte men zijn eigen kansen op de overwinning in. De ouders waren ook gelukkig want de kinderen haalden nu geen kattenkwaad uit, die dachten alleen maar aan het wielrennen. De jongens van de Ekelaarlaan vonden het niet eerlijk, dat zij niet mee mochten doen en die zijn daarom naar de Sjok gegaan om hem dat te vertellen. Antoon de Sjok zei dat hij dat met de jury en het bestuur van de Ronde moest bespreken, want hij kon dit

natuurlijk niet alleen beslissen. Hij zou ze over een half uurtje laten weten of ze mee mochten doen. Natuurlijk waren er geen jury en geen bestuur, de Sjok die fantaseerde maar wat, en die ging op zijn gemak een kopje koffie zitten drinken, kwam na een half uur weer naar

Spoorwegovergang in de Heistraat, omstreeks 1955. Een van de twee keer dat de renners per ronde de (onbewaakte !) Langstraatspoorlijn over moesten.

buiten en zei dat hij een mededeling had: “Beste mensen de jury en het volledig bestuur van de Ronde van de Pruik hebben besloten dat ook de kinderen uit de Ekelaarlaan mee mogen doen met de wedstrijd”. Ze kregen nog drie dagen de tijd om in te schrijven. Toen de dag van de wedstrijd aanbrak, stonden er 17

renners aan de start en was het rond het parcours heel druk met ouders, familie en bekenden om de renners aan te moedigen. Het startschot werd gegeven en in een wolk van stof vlogen de renners als dolle stieren richting Jan Boom en doken daar de steile dijk af. Even werd er gescholden omdat men op het zandpad niet naast elkaar kon rijden en de langzame rijders de ander snellere renners zodoende ophielden. In de eerste ronde waren er al verschillende valpartijen en lagen de renners al vrij snel ver uit elkaar. De kopgroep bestond uit Henk den Blauwe, Rien de Sjuk en André van 't Kalf, Luc van Teren en Pierre van Marie Koek. Den Blauwe leip langzaam uit en nam zo een paar honderd meter voorsprong, maar bij Bertus de Potter ging hij te hard de bocht en kwam hierdoor ten val. Toen hij weer opstond, hadden de anderen hem weer ingehaald. Vanuit de achterhoede was Benny van Trui de Loer ingelopen op de kopgroep en sloot hier even later bij hen aan. Na vier ronden kwam er bij Bertus de Potter plotseling iemand uit het padje naar de dijk gereden, het was de Slingerbeen die was stiekem binnendoor gereden. Zoveel onrecht kon de kopgroep niet toelaten en ze sloten de Slingerbeen met zijn allen in en dumpten hem zo in de hoge heg langs de Pruik. Steeds feller werd er gestreden en steeds meer werd er gescholden en gemopperd op elkaar maar men bleef verder wel sportief. Met een enerverende ontsnapping in de laatste kilometers van drie renners: de Blauwe, Hans van het zwart Hanneke en Luc van Teren werd de wedstrijd beslist. Winnaar werd den Blauwe, tweede was Hans van 't zwart Hanneke en Luc werd derde. Iedereen had de dag van zijn leven gehad en er werd nog lang na de vakantie over de Ronde van de Pruik gesproken.

Bijnamen:

De Sjuk = van Overdijk

De Mik = Boom

De Snor = van der Linden

De Schele Loel = van Vugt

De Potter =

De Putter = van Overdijk

Den Barre = Herman

Teer van Lien Hol = Heuveling

Marie Koek = Wilhart, van de Lee

Marietje de Vos = Meesters, van Overdijk

Henk den Blauwe = Koolen

Andre van het Kalf = van den Heuvel

Trui de Loer

De Slingerbeen

Hans van het Zwart Hanneke